



D de dibuix - P de paper

Pepe AGOST – Vicent CARDA – Ricardo FERNANDEZ
Concha GARCIA – Xavier GRAU - Alicia HERNANDEZ
Jorge JULVE – Isidre MANILS – Manolo REY-FUEYO
Josep UCLÉS - Josep VALLRIBERA

Del 20 de Setembre al 31 d'Octubre de 2019

Concha Garcia. Aquarel·la, 2004

Aquesta és la proposta que, per inaugurar la temporada, ens hi proposa la Galeria, com una referència a la base de la creació artística: el dibuix ...i la inevitabilitat del suport, en aquest cas, el paper.

Una i altra vegada, en els darrers anys, i com en el poema de V. Andrés Estelles "La rosa de paper": "i ella tenia una rosa / una rosa de paper / va morir qualsevol dia / i l'enterraren després" Es tractava d'eliminar el suport, el missatger, però: "va manar l'ajuntament / que fos cremada la rosa / ... "però com una consigna / circula secretament / de mà en mà, per tot el poble / una rosa de paper".

I ara i ací, reivindicuem aquest suport. Si H. Arendt ens proposava l'espai públic com un lloc d'aparició, també ho podem afirmar del suport. I de les múltiples i variades qualitats del mateix, l'artista farà brollar la vida, de la mateixa manera que les persones traçant les nostres petjades sobre la terra, dibuixem i espaiem la nostra.

Recordem que A. Alfaro amb els seus "bufatintes" ja ens indicava que aquestes, botant des del paper a l'espai tridimensional, generarien escultures que seguien el dictat del dibuix. I així ho han fet molts escultors i, fins i tot, hi ha instal·lacions que són un primigeni dibuix.

Fent arqueologia artística i anant als orígens, la prehistòria, a les balmes properes (així s'observa als abrics de Morella la Vella), aquells artistes desconeguts, ja dibuixaven amb òxids i pinzells de pèl. Sobre aquest suport, ara lito, seguint els relleus, la textura, colors, absorcions ... recercaven el seu llenguatge que hem fet propi, com a llegat cultural bàsic. I així en cada època, amb noves aportacions, sempre endavant, fins i tot expandint-se.

Ara guaitem detingudament, amb cura i complaença, aquestes obres; en unes trobareu, en el grafit controlat, rítmic i penetrant, el gest de Pepe Agost. En Vicent Carda, l'esquitx que ens du des d'un centre energètic cap a l'exterior o generant amb el pinzell superfícies planes com estrats superposats, horitzons que no atansem.

Ricardo Fernández talla acuradament la superfície fent una malla que el color voluminarà, traient la llum interior.

Les aquarel·les de Concha García combinen la transparència de la seda amb la iridescència de les gemmes, com si ens proposara un nou viatge de Marco Polo.

Les tintes a les mans de Xavier Grau són una tempesta que la seua formació sap conduir; però que ens traspals.

Alicia Hernández treballa el suport com si d'una agrimensora es tractés, obligant-nos a seguir amb els ulls aquests relleus.

Jorge Julve dóna entrada a la imatge digital i amb tintes, acrílics, spray... una tècnica ben mixta, recreant les imatges que treu d'internet que dibuixa sobre un gruix i encoixinat paper.

Esborrant el carbonet, el clàssic carbonet, Isidre Manils crea i recrea entortolligades corbes d'una dolçor que enganxa.

Manuel Rey Fueyo amb l'oli (l'addictiu aiguarràs) transparenta, delicadament i controlada, el paper, travesant-lo, creant com una nova dimensió.

Els grans papers vegetals són el suport adequat per a les fantasies oníriques de Josep Uclés: somnis i invencions entre l'aire i l'aigua.

Josep Vallribera, prenent tècniques d'ací i d'allà, dóna via lliure a la seua ferotge expressivitat dels temps passats al centre d'Europa.

D'aquesta manera, en temps digitàlics, evanescents, líquids... reivindicuem el dibuix i el seu necessari suport.

Personalment, per acabar, em recordo tot dient una poesia (El barquito de papel) que rematava així: "buen viaje, muy buen viaje / barquichuelo de papel"

Que és el nostre desig de futur.

Galeria Cànem.- Antonio Maura, 6.- 12001 Castelló de la Plana.- tel. 964 22 88 79 .- 670 36 98 47

canemgaleria@gmail.com

www.canemgaleria.com